

НАКАЗ НАЩАДКАМ

Життя □ дарунок від батьків,
Який передаємо дітям,
Ведеться це спокон віків
І буде так завжди на світі.

Що ж, не терпілося і нам,
Хоч і не зналось достеменно,
Всміхнулось щастя, як батькам,
Тепер святкуємо щоденно.

Не згледілися ми, коли
Повиростали наші діти,
Що мали, їм передали,
Спокійно можемо старіти.

Та ніколи нам спочивать,
Підстав для старості немає,
Нам діти теж подарувать
Стараються, хоч не чекаєм.

Немов дубок, онук у нас,
Вже майже виріс парубійко,
За ним нам швидкоплинний час
Приносів ще і дівчаток двійко.

Нехай на радість нам ростуть,

Колись їм також по порядку
Прийде пора – така вже суть –
Життя давати своїм нащадкам.

А ми даємо свій наказ:
Борг віддавайте далі й далі,
Щоб залишилось після нас
Життя й майбутнє без печалі.

Дата написання вірша: 2021-01-09